

porządkowski

EDMUND PORZĄDKOWSKI (1914–1998)

Edmund Porządkowski urodził się 31 maja 1914 roku we wsi Strzegowo, powiat Mława. W 1936 roku ukończył gimnazjum w Grudziądzu oraz wstąpił na Wydział Elektryczny Politechniki Warszawskiej. W 1938 roku uzyskał tzw. półdyplom. Od 1939 roku pracował w Państwowych Zakładach Teletransmisyjnych, a następnie w Standard Electric Company. W latach 1939–1946 przebywał w Związku Radzieckim. Pracował tam w różnych miejscowościach, zarówno w rolnictwie, jak i w przemyśle. Od 1944 roku był członkiem Związku Patriotów Polskich. Od 1945 roku był przewodniczącym rejonu Takmak (Kirgiska SSR), a od 1946 roku — sekretarzem rejonu. Pracę w Polsce rozpoczął w 1947 roku jako radiotechnik w Spółdzielni Pracy „Siła i Dźwięk”. W 1949 roku wznowił studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej. W 1952 roku uzyskał dyplom na Wydziale Łączności. Od września 1951 roku pracował w Katedrze Urządzeń Radiotechnicznych na tym Wydziale, kolejno jako asystent, starszy asystent, adiunkt, a od 1968 roku — jako docent. Dziedzina, której się poświęcił, to zastosowanie techniki liczenia impulsów elektrycznych do celów pomiarowych. Opracował m.in. przyrządy do pomiaru czasu i częstotliwości, falomierze, generatory, fazomierz, miernik błędów przy transmisji telegraficznej. Niektóre z tych opracowań wdrożono do produkcji (m.in. falomierz liczący PFL-2).

Edmund Porządkowski szczególnie zasłużył się w krzewieniu w kraju nowoczesnych

metod pomiaru czasu i częstotliwości. W latach osiemdziesiątych jego zainteresowania skupiły się na elektronice motoryzacyjnej, a w szczególności na elektronicznych układach zapłonowych. Opracował kilka oryginalnych modeli układów zapłonowych, będących na owe czasy rozwiązaniami nowatorskimi, a ponadto — kilkadziesiąt innych urządzeń technicznych, m.in. dla energetyki, górnictwa, wojska, Zakładu Opracowań Polskiej Akademii Nauk, Biura Urządzeń Techniki Jądrowej. Był współautorem 2 książek — *Licznik elektroniczny w miernikach zliczających* (1962) i *Elektroniczne mierniki zliczające* (1965) oraz autorem lub współautorem 23 artykułów w czasopiśmie, 4 referatów konferencyjnych, a także twórcą 4 patentów. Był promotorem jednego przewodu doktorskiego.

Za osiągnięcia badawcze został nagrodzony przez Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki (1960, 1976) oraz Państwową Radę ds. Pokojowego Wykorzystania Energii Jądrowej (1962). Otrzymał również Nagrodę Państwową I stopnia (1966).

Edmund Porządkowski prowadził wykłady nie tylko na Wydziale Łączności i Wydziale Elektroniki, ale także na Wydziale Komunika-

Słowa kluczowe

- pomiary cyfrowe
- miernictwo elektroniczne
- pomiary czasu i częstotliwości

P

cji, Wydziale Mechanicznym Technologicznym, Wydziale Sprzętu Mechanicznego oraz Wydziale Elektrycznym. Najważniejsze z nich to: „Układy elektroniczne” (1958–1959), „Podstawy elektroniki i automatyki” (1956–1958), „Elektronika” (1956–1965), a w latach siedemdziesiątych i osiemdziesiątych: „Pomiary cyfrowe”, „Miernictwo elektroniczne”, „Cyfrowe metody pomiarowe” oraz „Pomiary czasu i częstotliwości”. Był współautorem 3 skryptów: *Objaśnienia do ćwiczeń laboratorium urządzeń nadawczych*, *Podstawy elektroniki* (1978) oraz *Wybrane zagadnienia komputerowej techniki pomiarowej* (1982).

Za osiągnięcia w pracy dydaktycznej otrzymał Medal Komisji Edukacji Narodowej (1976) oraz zespołową Nagrodę Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki (1973).

W latach 1970–1975 Edmund Porządkowski był kierownikiem Wieczorowego Studium Zawodowego na Wydziale Elektroniki Politech-

niki Warszawskiej, a w latach 1975–1978 prodziekanem Wydziału Elektroniki.

Był także aktywnym działaczem społecznym Związku Patriotów Polskich (1944–1946) oraz Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej (od 1948 roku, był m.in. I sekretarzem Oddziałowej Organizacji Partyjnej na Wydziale Elektroniki), Związku Nauczycielstwa Polskiego (od 1952 roku, był m.in. wiceprzewodniczącym Rady Zakładowej Politechniki Warszawskiej w latach 1969–1971) i Związku Akademickiej Młodzieży Polskiej (1950–1952). Za działalność społeczno-organizacyjną został odznaczony Medalem Dziesięciolecia Polski Ludowej (1955), Złotym Krzyżem Zasługi (1958) oraz Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1974).

Przeszedł na emeryturę w 1984 roku, ale jeszcze przez wiele lat czynnie uczestniczył w życiu Instytutu Radioelektroniki Politechniki Warszawskiej. Zmarł w 1998 roku.

